

SUHOGÓ.

Megjelen :
minden vasárnap.

Egyes szám 10 kr.

Előfizetési feltételek.

Egész évre 5 forint. Félévre 2 forint 50 kr.
Negyedévre 1 forint 25 kr.

Hirdetéseket elfogad a kiadóhivatal és Jäger Nándor
ur könyvkereskedése.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

II. tized 271. szám,
hová a lap szellemi részét illető
kéziratok is czimzendők.

APRÓ SZENTEK.

II.

HALMI JÁNOS.

Az Ánterpriz de pomp fűnéber, mely, a mint tudjuk, hogy hol van holt, arra vigyáz, s úgy jó neki, ha van vagy száz — és mindig éber, mondom, e dicső társaság, szolgái kezébe, nagy botot ad. A nagy bot, mint mindenütt, a hova üt, a hatalom jelképe. Ez a dolognak, akárhogy csűrjük, szűrjük, a nyomós vége.

*

Egy ilyen ánterprizes társaság, kívül-belül bevonva feketével, és megkenve sárga epével, van városunkban is. Ez állításom nem hamis. Jó Bertalan Kist itt nem értem, mert hisz akit ő temet, ad neki csendes nyughelyet. Nyujt kemény ércz s fa nyoszolyát, de rá, virágot, szépet, ad. Ragyogott nevünk, — de jó nekünk — aranyból ékesen s virágos szemfedőnk leszen. Mi jó így eltemetve lenni, virágosan a sirba menni, nem is hideg a nyoszolyánk, pap adja áldását reánk, szép leányok szép szeme, fájó könnyektől lesz tele, így visznek a temetőbe és én mégis azt mondom — bár ez a kis gondom, hogy ki oda vágyik, az bolond dőre.

*

Hát egy ánterprizes társaság, mely nem így temet, de ha lehet, még élve, mitől sem félve, bírja tagul, mint mondják, jó Halmi Jánost, a tanárt. De sőt ha jól hallottam, e temetkező társaság — a szokás úgy van ottan — arra sokat ad, hogy épen Halmi János, az ánterpriz de »Hódmező«-nél, épen a fő majszter, a gyáros. És jól tudja ez a város, hogy az mi káros, hogy Halmi Jánoska amott, mit fentebb említék, — a bot.

*

De hát ki adna minden hirre, hisz annak is ment már hire, hogy minden részvé-

nyes amott, két pap, tanár s óvós — a bot. S a merre ütnek, merre vágnak, lesz ott halála fű s virágnak, itt nincs élet és kegyelem, a kóró, katáng vagy bármi lom, csak úgy el hull, mint a lilium.

*

Pedig jó Halmi János, a ovodába ha még oly járós, tudjuk mindnyájan jó, derék, minek hát jónak kikaparni a jók szemét? mióta — Kloska és Hóra, a jók ellen felkeltenek, sok idő lejárt azóta, s minek a Hurbán vad szívével élni, midőn mint pap, tanítsz a jót hinni s remélni?

*

A múzsák hajléka ott fenn, nem vonz-é jobban? S ha arra jársz, a szived mond, meg nem dobban? Tavasz virága, ifjuság ott vár reád, nem azért ugyan, hogy adj, quantum satis secundát, de hogy szívökbe eszmét, nemest, és az igaznak magvát vesd. S ne nézd ám osztán, érzéstől szivedet megfosztván, ki ott a szittyá, dák, s rokon, — s ne legyen különb előtted, mint Kóbi Kohn!

*

Ha még ifju és tehetséges, hidd el hogy lehetséges, magasba törni bátran és merészen. Minek hát egészen a föld alá bujni, mint vakond? A bú, a bánat és a gond, hisz úgy sem aggaszt, de redőt, ha fakaszt homlokodon sinus, cosinus, vagy a logarithmus, no lásd, az lesz a legszebb rithmus.

*

A »szerkesztő bizottság«, ki mondom, ha amott megmozdul is a »bot«, ánterpriz de pomp fűnéber, hisz ezt tudja minden kücséber.

Rodódi Dendron.

Urainkhoz.

Ugyan, édes jó uraink,
De jó dolgok van:
Nyilatkoztok, hol „levélben“
Hol meg a lapokban;
Nem mulik hét, hogy ne lenne
Egynek ok: nyilatkozásra,
Szennyest mosni, ki a térre
Alltok, hogy mindenki lássa.

Ez nyilatkozik a lapban,
Amaz nyílt levélben —
Becsület: rongy; tekintély: füst,
Mindenük kezében — —
Nem hagytok egy kis helyet sem
Szárason többé egymáson,
S mind azon igyekszik mindég,
Hogy a másnak vermet ásson.

Magas állás kit sem óv meg
Támadástól többé,
Papi köntös megvédőleg
Bizony most nem főd bé...
Egymás üstökébe kapva,
A közéletnek piacznán,
Vonszoljátok egymást végig...
Ugyan ki becsüljön aztán? —

Ugyan, édes jó uraink,
De jó dolgok van,
Hogy nyilatkozni is tudtok
Levélben, lapokban!
De ha már ti ilyen tesztek
S ilyen szép példát mutattok:
Mit várjunk akkor a néptől,
Melynek oktatói vagytok?

Mephistó.

Az öreg Sirsl Wolf akaskadásai.

— Há mandonak pap oreságak az Ábraj polgármester oreságra rá, hojd had magát megvesztegetni, omit nem tesz tisztéséges ember; Ábraj oreság megmand o pap oreságra rá, hojd van okmán hamesítő, omit megint nem teszi tisztéséges ember, vad-jok én akor szürnen khiváncsi arra rá, hojd ha van mindkettünek igazság: akkor mejik khüzték o vak, mejik o világtelan?

— Ud hallok, hojd herr viin Fassbinder, oki mielüt lette renegát, volt edj atjafijerek én tülem, ki fag nyilatkozni legküzeleb, hojd azért nem khüdte aztot o varógép vissza o Halzernak, okit tüle elvitette, mert o nadj zakatalásba, omit csinálnak o varógépek o nadj raktárbe, elhibázott o nomerost.

— Ud éljek én, hojd ha nem volnék o Sirsl Wolf, ahodj én akor szeretnék leni soreszó bizattsági tag; gandaltam eddig mindég bennem. De ud éljek én! mint ahodj örölök magam, hojd vadok csak o Sirsl Valf és nem edj sorazó bizattsági tag! mandak most, hojd türtént ez o kis spektákel o Draskóczy pap oreság jóvoltából o küzjölésen.

Garantirozott hírek.

— Névváltoztatás: Bartscht, aradi tüzművész, a „Hódmező-Vásárhely“ szerkesztő bizottságának legmagasabb engedelmevel, vezetéknevét „Kriszt“-re változtatta át és művészetét a mult vasárnapon mutatta be az uj czég alatt először közönségünknek.

— A Petőfi-társaság elnöke: Jókai Mór, a tanács azon megkeresésére, hogy tudatná: mikor szándékczik a társaság Szegedre, és onnan hozzánk lerándulni, azt válaszolta, hogy — semmit sem felelt. E kegyes válaszból kifolyólag, a társaság fogadtatására tervezett összes ünnepélyes-

ségek dugába dőltek és pusztán csak a Petőfiaskó tartatik meg.

— A „Városi színház“ igazgatója, tisztelettel tudatja ugy a páholybérlő, valamint az egyéb, színházlátogató uraságokkal, hogy kegyeskedjenek székjeiket minden este, az előadás alkalmára, magukkal hozni, miután a hmvásárhelyi „városi színház“ ez ideig még nem kvalifikálódott oda, hogy padokkal és székekkel rendelkezzenek.

— Az új ártézi kut fölös vizének hovafor-dítása sem fog többé aggodalmat okozni városunknak. Határozatba ment ugyanis, hogy ezentul, a fölös viz, a közgyűlési terembe vezetessék és az ott kitért szennyeseknek elszapulására és kimosására fordíttassék.

— A polgármesteri állás nehézségeinek figyelembe vételével, a tanács legközelebb javaslatot szándékozik a közgyűlés elé terjeszteni, melynek értelmében, ezentul H.-M.-Vásárhely város polgármesterének élete (bárki legyen is az a szerencsétlen) véletlen balesetek és merényletek ellen a „Tisza“ biztosító-társulatnál biztosíttassék.

— A Karancsi czég, nyilatkozatok megszerkesztésére, városunkban *mesteriskolát* nyitott. Ajánljuk e derék vállalatot olvasóink figyelmébe.

— A lóvonatu vasut építési vállalkozója ajánlatot nyújtott be az előjárósághoz, hogy kellő díjért engedjék át neki azt a sok „üres szalmát“, mit a lóvonatu vasut ügyében eddigelé elcsépeltek; legalább értékesíthetné *alomnak*.

— Irányi Dezső, kiélemedett saját külön rajz-ollónk, haza érkezvén az aradi hadgyakorlatokból, még mindig olyan harezias és öldöklő hangulatban van, hogy megérkeztekor, azon melegen beleölte a „Hibás kántor“ kedvesét a „koresi“ kutba. Ez alkalommal nem mulaszthatjuk el, felhívni rendőrségünk figyelmét azon hajmeresztő kegyetlenkedésre, melyet itteni rajz-ollóink általában elkövetnek, amennyiben ez már a harmadik eset, hogy egy-egy szegény leányt — miután szerencsétlenné tették — a kutba ölnék. Valóban ideje volna már, hogy rendőrségünk végét vesse ez üzemeknek, mert ma-holnap nem lesz Vásárhelyen kut, mely valamely sötét bűn palástolására nem szolgálna.

— A városi ovodában párhuzamos osztályt állítottak fel, a *fel nőttek megóvására*. Tekintettel mostani viszonyainkra, reményleni lehet, hogy a párhuzamos osztályba igen sokan iratkoznak majd be, hogy *meglegyenek óva* a megtámadtatások ellen.

— Gosztonyi Sándor, városunk országgyűlési képviselője, a napokban Budapestre utazott, hogy a legközelebb megnyitandó országgyűlési

ülésszakban részt vegyen. Szeretett képviselőnk igen örül, hogy még elutazása előtt alkalma volt itthon látni egy botrányt, legalább így nem fognak előtte ujság ingerével birni a parlamenti botrányok.

— Lévy Ferencz, Csongrádmegye új tanfelügyelője, ki tudvalevőleg kitűnő paedagogus, örömet fejezte ki előttünk a fölött, hogy első fel-léptével is alkalma nyílik, a Draskóczy-Ábrai in-czidens esetében, képességeit mint paedagogus és lélekbuvár érvényre emelni és bemutatni, s bizonyosan úgy meg fogja forgatni a feleket a leczkékjükből, hogy tisztán ki fog tűnni: ki volt ebben az ügyben az ügyes tanítvány, ki a még ügyesebb mester.

— Tóth Béla színigazgató, mint nekünk Miskolczról sürgönyzik, a napokban az éjféli v-onattal oda érkezvén, azonnal — egyedül egy maga — megtartotta az első előadást. Ez alkalommal színre került az igazgató saját rémdrá-mája: „*Mindent gőzerővel.*“

Smüle Binachmaz

gokkerozásai a színházban.

Direktar Toth hazott társolatát,

Smüle Binachmaz, vedd gokkerod hát.

*

A börzén ha beöt a hausse vadj baisse,
Abonens, Smüle, a színházban lesz.

*

Smüle Binachmaz nem lomp svihák,
Vonzza üt ladján „Koldús Diák.“

*

Ah, hojd még nincs itt a prima-dina,
Csókolom kis ojját, szép Dancz Nina.

*

Nézem és elragad báljón „Rip-Rip“,
Bár bolha a kráglim alatt ujd csip.

*

Ah „kék hedjed szelleme“ szép Ágnes Pajor,
Mint uj bor, a vérem, ha látlak, ujd forr.

*

Oh érinthetném bár csak rokolyád,
Aranyos Alice, vedd mosoljom hát.

*

*Juj, ha lehetnék „szabad vadász“
Értetek törne ki a chelász.*

*

*Lenne csak Lisbet az én feleségem
Én meg a Rip van Vinkle nyergében!*

*

*„Kék hegyek népe“ oh szép leányok,
„Ádjő“ Smülének kecsesen mondjátok.*

*

*A Smüle színházban mindig ott lesz,
Ha beüt a börzén a hausse vadj a baisse.*

A „SUHOGÓ“ EREDETI OKMÁNYTÁRA. Nyilatkozó vádlevél.

Alólirott, legjobb hitem és lelkiismeretem szerint teszem ezen nyilatkozatomat. Teszem pedig azért, mert ha most nem teszem, akkor eszem is meghibbulhat és soha többé nem tehetem; teszem azért, hogy mások okuljanak és tanulják meg, hogy nem jó: nyilatkozni; teszem azért, mert aki egyszer „A“-t mondott, annak „B“-t is kell mondanania és teszem végül azért, mert ha én nem tenném, hát más tenné talán meg, ép elmével önkényesen, minden erőszaktétel nélkül.

Két éve volt a nyáron, hogy a Kaláris Eszti elszerette tőlem a Csallom Jóskát, gondoltam hát hogy elmegyek a Bübájos Bébékhez, ha hogy sorát ejthetné, hogy vissza szeressen a Jóska. Meg is ígérte, de azt mondta, hogy annak 4 darab ezüst hatos az ára, amit meg is adtam neki. Többször megfordultam aztán nála, a Bébéknél, hun egy kis buzácskát, hun meg lisztet, szalonát mit viszegettem neki, de mindig csak nagy titokba, lopva, mert magam is rösteltem a dolgot. Sőt egyszer a Kata hugocskámmal is küldtem neki egy kis böndöly zsirt, csakhogy annál hasznosabb legyen a varázsolatja. De mind nem használt az semmit. Az öreg Bébék telhetetlen volt és mikor már meguntam neki a sok mindenfélét oda huzcolni, aztán láttam, hogy a Csallom Jóska még mindig meg se lát, hát megmondtam a Bébéknek, hogy csak följelentem a kapitányságnak meg a fődoktornak, mint бүбájost, amire azt felelte, hogy most már megmutatja, hogy csak azért is, nemcsak hogy a Csallom Jóska nem szeret belém vissza, hanem hogy soha semmiféle legény sé is fog megszeretni többet az életben és leszek otthonfelejtett falu csufja.

Azért teszem hát ezt a nyilatkozatomat, hogy okuljon mindenki az én keserves példámon. Ne higgyen a Bébéknek, hanem indítson ellene fegyelmi vizsgálatot a tekintetes kapitányság, mert az egy boszorkány, aki megérdemli, hogy elevenen megégessék, úgy, ahogy tiszteletes uram is szívből kívánta.

Hódmezővásárhelyen Báj hó utolsóján
1884-ben.

Nyalka Ágnes.

EPIGRAMMÁK.

(Mirza Saffi.)

Igy szóltam én az álnok tettetőkhoz:
Ki önmagával egyez: egyez istenével —
De aki gyűlöli, átkoz szent nevében:
Az gunyt űz csak az örök istenséggel!

A boldog, boldogságot ad,
De nem veez el cserebé!
Bár tőle jó, de visszatér
A boldogság szivébe!

A durva kéz hiába nyul
A jó, a szép után;
Gyémántot is, nem durva kő:
Gyémánt csiszol csupán.

Mint a zöld vetés csak úgy terem magot:
Nap e eső ha váltakozva érik —
Tetteink is úgy teremnek jót csak:
Áldás és szerencse ha kiérrik!

Zöngedi Tihamér.

Czifra Sára levele Selyem Lidihez.

Gorzsa-kopáncs, szeptembőr.

Édös Lidiannám!

Mán régön készülök, hogy választot küdjek jaz leveledre, akibe ojan szépen lértad a vöröskörösztnek az ünnepit, mög hogy mijen uj módisan vótak ott parasztrokojába jaz uri kisasszonyok. Mondok, tán mán nem is „bontom“ ijen sokájig adós maradni jaz választ-tal, mint a hogy a Barom rajtsuros monta mikor Pista vagy Palkó bátyám valami illetlenségöt követött el a rajtsurba.

De, biz istók! nem maradt vóna el ez a sorjaim ijen sokára, ha csak égy makula papirosum is lött vóna idekint, akire irjak. De nem vót, aztán mög a Réki szomszédéknak sé vót, így oszténg várni köllött ameddig a Réki Andris, tudód, jaz, aki most gyüött haza a katonaságtu, bémönt a városba osztán hozott magával papirost.

Most hát tisztöltetnek édös szülémék minnyájótokat, mög a Palkó bátyám is, aszongya hogy: jó hogy nem látott tégüdet abba a hátültött ruhádba, mer bizonyosan soh' se' nézött vóna többet rád, pedig én nem hiszök neki, hamis annak, tudód, a zuzája is, csak ugy bomlik minden után ami módís. Én is tisztöltetek minnyájakat mög tégedet is. — Hogy mögirtad, hogy most jaz uri kisasszonyoknál az a módi, hogy aszongyák hogy: „hallja maga!” „gyüjjön maga!” hát én is mögpróbátam béhozni itt nálunk azt a módit, de majd ugy mögírtam vele, hogy no — —

Tudod, aszontam a Réki Andrisnak, mikor fölkértem, hogy hozzon papirost a városbul: „Hallja maga Andris, maga hozhatna neköm papirost, ugy is bé mögy a városba.”

Andris először nagyot nézött rám. „Hej! Lidiannám! ha látnád, hogy tud a' nézni, oszténg aszonta hogy: „Ejnye Sáriám, tán uri szeretöd vót, amig oda vótam katonasoron, hogy ijen fántosan tanutál mög beszélni. Hát mán nem is kigyélméd, hanem maga?”

Olyan löttem erre a szavára mint a pipacs. Mög is fogadtam, hogy soh'se' többet nem uri módízok, még a világ . . . ! Még azt is etogadom, hogy valamikor a Barom rajtsurjába jártam, mert a mijen nagy paraszt ez az Andris, hát még azt is mögkeserültetné vélem. De örülök is ám most csak igazán, hogy a minapába nem csináltattam ojan purdalányos hátul tötött ruhát — letkivált hogy most mán nem is az a módi, mint a hogy mögirtad.

Ördög vigye a módiját, most letalább a hejembe gyüött, mer neköm annyi ezör ránczu rokolyám van, hogy hat módís öltözet is kitelik belüle, osztán annak még az a java is mögvan, hogy Andrisnak szömet se' szur, hogy csakugyan módís.

Mink itt minnyájan jó egésségbe vagyunk, a riska tehén mögellött, mit néktök is tiszta szivbül kívánok.

Irjá csak mentül elébb, aztán ha azt akarod, hogy né nagyon sokára küdjem a választot, hát küdjél a leveledbe égy árkus tiszta papirost is, mer az Andris csak egy árkust hozott.

A té igaz hiv barátnéd:

Czifra Sárianna.

Szerelmi lyra.

Örök szerelmet esküvénk,
A hárs alatt, egymásnak
S te még sem ismerél reám,
Szelid leányka, másnap.

Pedig soká merengtünk ott,
S volt édes csók is bőven — —
S te, reggel, hogy találkozánk,
Csak elfordultál tőlem.

Hiába! éltem átka ez,
Az este és a regg közt:
Sötétben, este, ki szeret
Az reggel biz' nem látja meg
A szurtos kéménysepröt.

Bunkó.

Adomák.

Egy éves önkénytesi vizsgára jelentkezett egy gyarmatáru üzlet vezetője, miután az előkészítő katonai tanfolyamot végezte.

— Mondja meg, fiatal ember, hol van Jáva?
— Kérdi a vizsgáló bizottság elnöklő tisztje, a földrajzból vizsgáztatva az önkénytes jelöltet.

— Megvallom, ez hamarjába nem jut eszembe, felel hosszas gondolkozás után a jelölt.

— Gondolkozzék csak, hiszen ön onnan rendelni is szokott valamit! biztatja a tiszt.

— Tudtommal, még eddig nem rendeltem onnan semmit; mondja Mercure hü fia.

— Hogyan? Hát a kávé honnan rendeli?
Kérdi a tiszt.

— Bocsánat! felel a jelölt nagy zavarral;
ezt nem mondhatom meg, mert ez üzleti titok.

Kegyetlenül elverte a majszt'ram, az éppen ipariskolából hazatérő tanonczot, mert a legények rávallottak, hogy ő törte el a petróleum lámpást.

ÉRTESITÉS.

Van szerencsém a t. temetkezöket azon **ujabb intézkedéséről** tudósítani, hogy helyben, a **szentesi-utca 4-ik szám alatti**, a m. kir. adóhivatallal szemben, saját házámban levő

első h.-m.-vásárhelyi

temetkezési fővállalatomat

valamint a **Dósits-féle ház** sarkán levő nagypiacztéri **temetkezési fiókraktáramat** úgy rendeztem be, hogy esetleges vásárlásaikat, a temetkezési társulatok bizottsága által helybenhagyott és elfogadott, **7 osztályba sorozott árjegyzék** szerint eszközölhessék. Az említett 7 osztályba sorozott részletes **rendkívüli árjegyzéket**, melynek hiteles másolata a temetkezési társulatok állandó bizottságának birtokában van, úgy temetkezési fővállalatomban (szentesi-utca 4-ik szám), valamint fiókraktáramban (nagypiacz-tér, Dósits-ház sarokhelyisége) minden bevásárló megtekintheti és tájékozásképen összes temetkezési cikkeimet beható vizsgálat alá veheti. Vizsgálata eredménye bizonynyal az lesz, hogy nálam minden e szakmába vágó cikk finomságra, izlésességre, kiállításra, értékességre és egyáltalán jóságra nézve, hasonlíthatlanul olcsóbb és kitünőbb mint bárhol.

Ez állításom igazolására szolgáljon az alábbi oklevél, melylyel a h.-m.-vásárhelyi temetkezési társulatok szövetkezetének állandó bizottsága a f. 1884 ik évi április hó 6-án kitüntetett.

Ezen **rendkívüli árjegyzék** közrebocsátása folytán szabad legyen remélnem, hogy a temetkezésre bevásárlók, saját érdekükben is, vállalatomat továbbra is felkarolják.

Maradtam kiváló tisztelettel:

KISS BERTALAN

az első h.-m.-vásárhelyi temetkezési vállalatok tulajdonosa.

Szentesi utca 4. sz., a m. kir. adóhivatallal szemben, hol temetkezési cikkek az éj bármely órájában is kaphatók
23. áll. biz.

1884. szám.

T. cz. Kiss Bertalan urnak, a h.-m.-vásárhelyi 1-ső temetkezési vállalat tulajdonosának, szentesi-utca 4-ik szám, helyben. Van szerencsénk önt értesíteni, hogy a h.-m.-vásárhelyi temetkezési társulatok szövetkezte az ön ajánlatát azon alapon, hogy az ön temetkezési cikkei az összes ajánlattevők megfelelő cikkeinél összehasonlíthatlanul jobbak, értékesebbek, izlésteljesebbek és ezek daczár, az eladási árak mégis tetemesen a legkisebbek, **dicséretes osztályzattal** tüntette ki s egyszersmind önt a temetkezési társulatok szövetkezetének egyedüli szállítójául megválasztotta. — Kelt H.-M.-Vásárhelyen, a temetkezési társulatok szövetkezte állandó bizottságának 1884. évi április 6-án tartott üléséből. **Nagy Tamás** áll. biz. elnök, **Hoffer Imre** áll. biz. jegyző, **Asztalos Sándor**, **Borsi Géza**, **Asztalos János** áll. biz. tagok.

Dr. Sivulszky mosdóvize.

Teljes ártalmatlanság mellett a legjobb szer szeplő, májfoltok és az arczbőr minden tisztátlanságai ellen. Egy palaczk ára 60 kr.

Dr. RICHTER cs. k. udvari fogorvos

MEUTHIN FOGPORA

A legjobb szer a fogak és foghus ápolására. — Egy doboz ára 40 kr. Kapható:

Bánfalvi Lajos gyógyszerárában.

Tabán, II. tized 271. szám.